

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Consideratie oft over-legginghe van dit mysterie. Derde deel vande
Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

Consideratie oft over-legginghe
van dit mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

AEmmercht ghy niet uyt dese Historie (mijn ziele) de groote vruchten die den mensch verrijcht die hem geerne bekomert met het lijden / ende niet de passie Christi te aensien ? Want ten eersten dese goede vrouwen die mogelijck maer uyt curieusheypdt en quamen die executie van onsen Saligmaker aensien / wierden terstont niet een bewegelijcke natuerlijcke compassie tot hem veroert / hen dunckende onredelijck te wesen een mensch soo te tracteren. Den Heere siende die goede dispositie / spreektse aan ende onderwijstse vande onvolmaecte bewegelijckheypdt die sy hadden / ende tooghde hun de materie om een beter te hebben. Hier mede niet te vreden wesende / gheest hen die schoone leeringhe van dese weechbaere comparatie ; Indien al dit gheschiedt in het groen hout / wat

salder

Salder geschieden int droogh hout.
Want dit is de natuere vande
Goddelycke goethepdt/ dat sy eerst
den mensch is vermaenende oft
door eeuighe onverwachte middel/
byenghende tot een insien van sy-
selven / van sijn perijckel / van dat
toecomende leven / oft van iet an-
ders daer Godt weet dat hy meest
sal door beweeght worden. Indien
den mensch hem dan / volghende
dese gratie / tot Godt keert / ter-
stant comt hem Godt niet een
nieuwe meerdere gratie te ont-
moeten / de welcke / indien hy ghe-
noech doet / terstant sal hem een
andere versche geschorcken wo-
den / t'elckens hem niet meerdec-
licht/hulpe ende liefde bewegende
om Godt beter te dienen ende te
beninnen / ende dat alle die tijden
van sijn leven lanck / want Godt
eenen gheduerighen in-bloet is /
waeren op maer alleene altoos
bereedt om t'ontfangen: Daerom
sepde God den Heere: Zach. 1. Con-
vertimini ad me, & ego convertar
ad vos. Keert u lieben tot my/ende

ich sal my tot u sieden keeren. En
soo gheschiedet oock dat hoe de
ziele haer myn tot Godt ende tot
die straelen des hemels comt te
keeren/ hoe verblinder/ couder/ lichaemelijcker / ja beestelijcker dat
sy woordt. Ende daer door valt sy
van d' een sonde in d' ander / vande
clevne in een meerder / vande mid-
delbare in groote / ende vande da-
ghelyckische inde doodelijcke / ende
dat alleen om dat sy die eerste ver-
maninghe versynt heest van
haer tot Godt te keeren / ende om
dat sy dat eenpaerlijck noch ver-
synt.

Goet propoost wt berouw. Ver-
weckinge vanden wille.

Vierde deel der Meditatie.

Dat is so myn ziele/ dat al ons
welvaert comt van ons tot
Godt te keeren / ende met hem
beconuert te wesen/ verlaetende
de creaturen; ende ter contrarien
al ons verlies en comt nievers
elders up/ dan door ons herten
ende sumen te keeren tot de crea-
turen|